

den resterende Bevilling paa Finansloven for det paagældende Aar, var i Stand til at dække de paagældende Udgifter. Jeg forstaar nu ikke, hvad det ærede Medlem vil med dette Forslag; thi naar han hører og ved, at det paagældende Beløb er indbetalt til Statskassen i forrige Aar, saa maa han dog kunne begribe, at det er umuligt at indbetale det to Gange, og naar det findes paa Statsregnskabet for i Fjor, som i sin Tid kommer til Tinget, saa er det umuligt at forlange, at det atter skal opføres paa Statsregnskabet for i Aar. Derksom Forslaget maatte blive vedtaget, er det klart, at det vil gaa dermed, som det saa tit gaar med Bevillinger, at man beregner, at de ville komme til Indtægt, men naar man staar over for Virkeligheden, sker det ikke. I øvrigt kan jeg ikke se rettere, end at naar det ærede Medlem ved sit Forslag naar til Indtægt gennem et af Rigsdagen vedtaget Lovforslag en Bevilling, der gaar ud paa, at Statskassen skal saa et Tilgodehavende for Gendarmerikorpsets Heste, saa anerkender han derved, at disse Heste have tilhørt Staten, og at de altsaa maa være anskaffede paa fuldstændig lovlig Maade. Om det ærede Medlem har tilstøttet at give en delvis Approbation paa Gendarmerikorpet, skal jeg ikke afgøre, men skulde det være Tilfældet, kan der jo fra min Side intet være i Vejen derved.

Ordføreren (Ne ergaar d): Efter at have hørt det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen) og den højtærede Krigsminister udtale sig, skal jeg — jeg kan ganske vist ikke tale paa Udvalgets Vegne, da Sagen ikke har været behandlet i Udvalget — dog gøre et Par korte Bemærkninger om Sagen. Det forekommer mig ikke, at der er nogen som helst Grund til at stemme for det af det ærede Medlem stillede Forslag. Der er tværtimod vægtige Grunde, der tale for at stemme derimod. For det første synes jeg, at Posten, som den højtærede Minister meget slaaende paaviste, vilde staa fuldstændig meningsløst paa en Tillægsbevillingslov for indeværende Finansaar, da disse Summer faktisk tilhøre det foregaaende Finansaar. Dernæst sagde det ærede Medlem, at man kunde ikke saaledes sælge Statens Heste og Jurage til Afvikling af det ulovlige Gendarmerikorps. Men hvad er det for Heste og Jurage, der ere solgte? Det er jo Gendarmeriets Heste og den af Gendarmeriet indkøbte Jurage, og naar man overhovedet skal afsvikle et Korps, ved jeg ikke, hvorledes man skulde gøre det anderledes end ved at sælge de

Genstande, der tilhøre dette Korps. Her er ikke Tale om, at man anvender Hærens almindelige Besoldning for at kunne afsvikle Gendarmerikorpsen, her er kun Tale om at sælge Gendarmeriets egne Sager. Jeg maa ogsaa af en anden Grund paa det bestemteste tilraade at forlæste Forslaget, nemlig fordi der dert ligger en efterfølgende Godkendelse af Gendarmene. I den Henseende har den højtærede Minister ganske Ret, jeg kunde godt forstaa den noget ironiske Maade, hvorpaa den højtærede Minister tog det ærede Medlems Forslag til Indtægt. Jeg kan ikke se, at der ligger nogen som helst anden Mening i dette Forslag end denne, aldeles ingen anden. Jeg staar saa fuldstændig uforstaaende over for, hvad Forslaget egentlig kan sigte hen til. Det er dog klart, at, naar man vil opføre disse Beløb for Salget af de Heste og den Jurage, som Gendarmeriet i sin Tid har indkøbt under Vilkaar, som det ærede Medlem og jeg ere enige om, falde uden for lovlige Grænser, her, giver man i Virkeligheden en efterfølgende Godkendelse deraf. Dette staar jo imidlertid i den stærkeste Strid med hele den Maade, hvorpaa det ærede Medlem i Forbindelse med os ellers er optraadt over for saadanne Bevillinger. Det ærede Medlem siger, at enhver virkelig afholdt Udgift skal opføres. Men dette kan for det første kun gælde Udgifter for det Aar, for hvilket Tillægsbevillingsloven gælder og ikke for det foregaaende. Men dernæst anerkender det ærede Medlem ikke selv dette Princip. Det ærede Medlem kan ikke nægte, at Udgifterne til Gladsaxeplateauet og Middelgrundskortet, der ere afholdte i indeværende Finansaar, er det ærede Medlem og jeg alligevel enige om at stemme imod, fordi vi ikke ville foretage en Afstemning, hvori der kunde ligge en Art efterfølgende Godkendelse af disse Bevillinger. — Af disse Grunde skal jeg altsaa anbefale at stemme imod det af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) stillede Endringsforslag.

S. C. Christensen: Den højtærede Krigsminister oplyste nu, at Skrivelsen er afgaaet i Gaar mellem 1 og 2. Det har jeg ikke nægtet, men jeg har ikke haft Kundskab derom. Skrivelsen er først kommen mig i Hænde i Dag nogle Minutter før Kl. 12. Skønt vi ogsaa vare her i Gaar og altsaa kunde have haft Skrivelsen i Gaar, er den først i Dag kommen mig i Hænde. Nu siger den højtærede Minister, at det er saa rimeligt, at denne Sum her ikke opføres paa Tillægsbevillingsloven, da den allerede er